

Arrest

nr. 250 063 van 26 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 4 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat L. ZWART, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 24 januari 2019 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 1 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 20 april 2020 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 21 april 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 01/02/2019

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 10 februari 2020 van 14.11 uur tot 17.30 uur. U werd bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, meester Mbarushimana (loco meester Zwart), was aanwezig tijdens uw persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van El Salvador. U bent geboren op 30 juni 2001 in Cabanas. U bent katholiek. U woonde sinds uw acht jaar tot uw vertrek uit El Salvador in Canton El Matias, Sensuntepeque, Cabanas.

Sinds u ongeveer veertien jaar oud was, begonnen mannen u na te roepen op straat. Deze toespelingen zouden toegenomen zijn naarmate u ouder werd.

U probeerde hierom zo weinig mogelijk buiten te komen, en u zoveel mogelijk in groep te bewegen wanneer u bijvoorbeeld naar school moest gaan. Omdat u ook achterna gelopen werd door mannen wanneer u naar de kerk ging, ging u ook deze activiteiten na verloop van tijd afbouwen.

De laatste keer dat u naar de kerk ging, zat uw buurman die rechtover u woonde aan de kerk op het voetpad. U denkt dat hij toen gedrogeerd was. Hij nam u vast en probeerde u te kussen, maar u kon zich losmaken en van hem bevrijden. Na dit incident zou u niet meer naar de kerk gegaan zijn.

Toen u de school verliet, werd u gezegd dat de leider van de plaatselijke bende (de MS 13) u wilde als vriendin. Dit was in november of december 2018. Ze zeiden dat u tot februari had om een beslissing te nemen over zijn voorstel. U vertelde dit aan uw moeder, waarna uw ouders uit wanhoop uw oom in België, J.D.G.R. ((...), (...)) contacteerden met de vraag of hij u zou kunnen opvangen. Hierna regelden ze uw reis zodat u El Salvador kon verlaten.

U verliet El Salvador op 23 januari 2019 en kwam op 24 januari 2019 aan in België. Op 1 februari 2019 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

In september 2019 kwamen ook uw ouders, J.A.G.R. ((...), (...)) en E.N.C.D.G. ((...)B, (...)), naar België, samen met uw minderjarige broers L.R.G.C.((...)), J.D.G.C. ((...)) en J.A.G.C. ((...)). Zij verlieten El Salvador omdat uw broer L. R. toen gevraagd werd zich aan te sluiten bij de bendes.

Uw oudere broer E.A. is getrouwd en verblijft momenteel wel nog in El Salvador.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw belastingsidentificatiekaart, artikels in verband met incidenten in uw regio, opmerkingen bij de notities van uw persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Uit uw dossier blijkt wel dat u minderjarig was toen u uw verzoek om internationale bescherming in België indiende.

U werd voor uw gesprekken bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dan ook bijgestaan door een voogd, die in de mogelijkheid was om opmerkingen te maken. Ten tijde van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS was u echter al meerderjarig.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming blijkt dat u niet voldoende en/of tastbare persoonlijke elementen aanhaalt waaruit blijkt dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bestaat. Bovendien bestaan er geen ernstige en bewezen gronden die erop wijzen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt uw profiel als vrouw die een problematiek van seksuele intimidatie inroept op zich niet volstaat om een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest voor vervolging door de mannen die u lastigvielen in uw regio en in het bijzonder door de leider van de plaatselijke bende die wilde dat u zijn vriendin zou worden (CGVS, p. 15). Er dient echter te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen in dit verband geen geloof gehecht kan worden gezien u verschillende tegenstrijdige en onwaarschijnlijke verklaringen aflegde over elementen die de kern van uw vluchtrelaas uitmaken.

Vooreerst moet benadrukt worden dat u bij de dienst Minteh van de DVZ helemaal niets vertelde over bovenstaande vrees. Gevraagd naar uw vluchtmotieven, vermeldde u daar namelijk enkel het algemeen geweld in El Salvador en het feit dat u hier wilt studeren (zie administratief dossier, fiche minteh). Dat u daar met geen woord repte over mannen die u lastigvielen in El Salvador of uw vrees voor de leider van de plaatselijke bende, doet de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover dan ook ernstig teniet. Indien dit namelijk de werkelijke reden voor uw vertrek uit uw land van herkomst was, kan verwacht worden dat u dit daar reeds vermeldde. Gezien u dit niet deed, rijzen ernstige vermoedens dat u niet omwille van bovenstaande vrees maar omwille van andere motieven uw land verliet, namelijk degene die u toen wel aanhaalde.

Ook bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de DVZ maakte u geen gewag van de lokale bendeleider die u als vriendin zou willen (vragenlijst CGVS, vraag 5), maar had u het enkel over bendeleden die – in het algemeen- meisjes zouden lastigvallen.

Ook bij het CGVS valt op dat u herhaaldelijk verwijst naar het feit dat u in El Salvador niet zou kunnen studeren omwille van de algemene veiligheidssituatie (CGVS, p. 9, 13, 22), waardoor dit vermoeden

verder bevestigd wordt. Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u toen enkel een algemene samenvatting en geen details mocht geven (CGVS, p. 22). Dan nog, kan verwacht worden dat u op zijn minst vermelding maakt van deze problemen. U slaagt er dan ook niet in een afdoende verschoningsgrond te geven voor uw inconsistente verklaringen omtrent uw vluchtmotieven. Hierdoor wordt ernstig afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarnaast konden ook uw verklaringen bij het CGVS over deze vluchtmotieven niet overtuigen. Zo stelt u tijdens uw vrije relaas dat u aangesproken werd door bendeleden toen u uit de school kwam, over het feit dat hun leider u als zijn partner wilde inlijven in de bende (CGVS, p. 15). U stelde dat deze vraag u gesteld werd in november, tijdens de laatste dagen dat u naar school ging (CGVS, p. 19). Later verklaarde u dit echter anders, en stelde u dat u deze vraag u gesteld werd in december, rond het kerstfeest, toen u naar de kerk ging (CGVS, p. 25). Dat u toen naar de kerk ging, komt verder ook niet overeen met uw eerdere verklaringen, gezien u tijdens uw vrije relaas verklaarde dat u niet meer naar de kerk gegaan zou zijn na dat incident met uw buurman, dat u –uitdrukkelijk gevraagd om van in het begin te vertellen wat er allemaal gebeurde- voor deze vraag van de bendeleider plaatst (CGVS, p. 15). Later verklaart u dit nogmaals lichtjes anders, namelijk dat u toen naar huis ging van de kerk in plaats van dat u toen naar de kerk ging (CGVS, p. 27). Nog verklaarde u dat u na dit gesprek niet meer buiten gekomen zou zijn (CGVS, p. 27). Hiervoor verklaarde u echter dat u na dit gesprek nog aangesproken werd door de bendeleden, ter herinnering van het feit dat u een beslissing moest maken (CGVS, p. 20), wat dus impliceert dat u hierna wel nog buiten gekomen moet zijn. Dat u er niet in slaagt eensluidende verklaringen over deze feiten af te leggen, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover enkel verder aan.

Ook het feit dat de bendeleider, die u als zijn vriendin wilde, u hier pas in 2018 voor onder druk zette doet wenkbrauwen fronsen. U verklaarde namelijk dat u deze persoon al lang kende, gezien hij bij jullie in de buurt woonde (CGVS, p. 16-18). Hij zou u bovendien al beginnen lastig vallen zijn toen u veertien of vijftien jaar oud was en probeerde u toen reeds onder druk te zetten om zijn vriendin te worden (CGVS, p. 16-18). Zijn hoge positie binnen de bende zou hij reeds bereikt hebben voor hij naar de gevangenis ging, wat volgens uw verklaringen in 2015 zou geweest zijn (CGVS, p. 23). In dit opzicht is het dan ook weinig aannemelijk dat hij niet vroeger gebruik gemaakt zou hebben van deze positie om te krijgen wat hij al lang wilde. Hierop gewezen stelt u dat hij misschien eerst niet zoveel aandacht voor u had, en dat dit veranderde nadat u verder opgroeide (CGVS, p. 24). Uit uw verklaringen over uw verleden met deze persoon blijkt echter niet dat hij voordien geen aandacht voor u had, integendeel. U kan hiermee deze onwaarschijnlijkheid dan ook niet uitklaren. Nogmaals wordt zo de geloofwaardigheid van uw verklaringen op de proef gesteld.

Nog is het niet aannemelijk dat indien de bendeleden u daadwerkelijk bedreigden, zij uw familieleden na uw vertrek niet benaderd zouden hebben. U zegt zelf namelijk dat iedereen het zou weten als iemand daar het land verlaat en dat het zo werkt in El Salvador dat wanneer ze iets niet kunnen krijgen, ze op zoek gaan naar iets anders, maar dit binnen de familie houden (CGVS, p. 9-10). Volgens uw verklaringen zou het feit dat ze ook uw broer wilden rekruteren hier een voorbeeld van zijn, en zouden ze hem benaderd hebben omdat ze u niet konden krijgen (CGVS, p. 9-10). Ten eerste is dit een blote bewering die u geenszins kan staven met concrete indicaties. Gevraagd waarom ze net uw broer wilden rekruteren, zegt u immers enkel dat de bendeleden focussen op jongens van ongeveer 15 jaar en ouder (CGVS, p. 9), zonder enig verband met uw beweerde problemen aan te halen of te verduidelijken.

Ten tweede is het niet aannemelijk dat indien de incidenten die uw broer daar meemaakte, het gevolg zouden zijn van uw vertrek, zij zo lang zouden wachten om hem hiervoor te benaderen. U verliet het land namelijk in januari 2019 (CGVS, p. 12) en uw broer werd pas twee of drie maanden voor het vertrek van uw ouders (in september 2019) door hen benaderd (CGVS, p. 8). Uw broer E.A. zou op het moment van uw persoonlijk onderhoud ook nog in El Salvador verblijven (CGVS, p.10-11). Hij zou daar sinds uw vertrek of het vertrek van uw andere gezinsleden nog geen problemen ondervonden hebben die te maken hebben met jullie vertrek (CGVS, p. 11). Dat zij hem nog steeds niet benaderd zouden hebben, is zeker in het licht van uw eigen logica over hoe zij werken (zie boven), een verdere indicatie van de ongeloofwaardigheid van uw aangehaalde vervolgingsfeiten. Ook uw grootouders zouden momenteel nog in de buurt van uw voormalige woonplaats in El Salvador verblijven, zonder daar ook maar enige problemen te hebben sinds uw vertrek (CGVS, p. 12). Bovenstaande elementen stellen de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent dan ook wederom op de proef.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over de problemen met de bendeleider die u als vriendin wilde, kan dit element niet meegenomen worden in de risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming.

Daarnaast haalt u een gebeurtenis aan waarbij uw buurman u probeerde te kussen, maar u uiteindelijk losraakte (CGVS, p. 15). Hoewel het CGVS ten eerste begrijpt dat u erg onder de indruk moet geweest indien u het slachtoffer werd van een dergelijke gebeurtenis, betreft dit een alleenstaand feit dat zich in de gemeenrechtelijke sfeer bevindt. Bovendien kan u, zeker gezien uit bovenstaande motivering blijkt dat uw verklaringen niet geloofwaardig geacht worden, op geen enkele wijze aantonen dat u hierbij persoonlijk geïmponeerd werd en niet eerder bij toeval toen het slachtoffer werd, noch dat dergelijke zaken zich in de toekomst opnieuw zouden voordoen moest u zich in El Salvador bevinden. Dat veel jonge meisjes hiervan het slachtoffer worden (CGVS, p. 16), kan niet als afdoende gezien worden om een dergelijke vrees of reëel risico in uw hoofde aan te tonen. Zoals hierboven reeds gesteld, volstaat het aanhalen van een bepaald profiel hiervoor niet en moet een dergelijke vrees of risico in concreto aangetoond worden. Uit bovenstaande motivering blijkt dat u hiertoe in gebreke bleef. Daarom kan ook dit incident op zich niet als zwaarwichtig genoeg bevonden worden om in uw hoofde te kunnen leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

U verklaart verder nog dat u ook problemen zou kunnen krijgen in El Salvador omwille van de problemen die uw broer L.R.G.C. daar zou gehad hebben (CGVS, p. 9). Hierover moet ten eerste gezegd worden dat ook deze verklaringen blote beweringen zijn, die u geenszins kan concretiseren. Gevraagd naar een concrete indicatie dat u bij terugkeer problemen zou ondervinden omwille van de problemen van uw broer, moet u immers toegeven dat u daar geen bewijzen van heeft. U zegt enkel dat dat "dingen zijn die gebeuren" (CGVS, p. 9).

Het verzoek van uw broer moet bovendien nog behandeld worden door het CGVS, waardoor momenteel geen uitspraken gedaan kunnen worden over de geloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten die hij of uw ouders in zijn naam zullen aanhalen. Wat er echter ook van zij, zelfs konden de vervolgingsfeiten die hij aanhaalt wel geloofwaardig beschouwd worden, kan ook dit op zich niet afdoende zijn om ook in uw hoofde te leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus..

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties.

Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Het loutere feit dat u een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofdte zou bestaan.

Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het

dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.

De documenten die u voorlegt, kunnen de beoordeling van het CGVS niet ombuigen.

Uw paspoort en belastingsidentificatiekaart kunnen zich enkel uitspreken over uw identiteit, herkomst en reisweg. Deze elementen staan hier niet ter discussie. De nieuwsberichten die u voorlegt, spreken zich uit over de algemene veiligheidssituatie in uw land en regio. Hier moet echter benadrukt worden dat deze artikels gaan over feiten die anderen ten beurt vielen in uw regio, en dat zij geenszins kunnen aantonen dat u het risico loopt persoonlijk het slachtoffer te worden van deze situatie. Hoewel u bepaalde personen die hiervan het slachtoffer zou kennen, bv. de man die zijn zoon wilde verdedigen die u kende van zien en het bendelid die de peter was van uw moeder die gedood werd, toont u geenszins aan dat het feit dat zij toen gedood werden een verband heeft met een persoonlijke vrees of reëel risico in uw hoofde (CGVS, p. 13-14). Hierdoor kunnen ook deze artikels niet afdoende zijn om te leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in uw hoofde. Hierboven werd ook reeds aangegeven om welke redenen het feit dat andere studenten gevisieerd werden hiervoor niet afdoende kan zijn. Over de opmerkingen die u neerlegde op de notities van uw persoonlijk onderhoud moet tot slot opgemerkt worden dat deze zich beperken tot elementen die niet werden opgenomen in bovenstaande argumentering, en zij dan ook niet in staat zijn een ander licht te werpen op de beoordeling van het CGVS.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikel 48/3 Vreemdelingenwet en artikel 1 van de Conventie van Genève;
Schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet;
Schending van artikel 3 en 13 EVRM;
Schending van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn;
Schending van artikel 48/6 Vreemdelingenwet;
Schending van de artikelen 2 en 3 Wet Motivering Bestuurshandelingen;
Schending van artikel 62 Vreemdelingenwet;
Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, m.n. de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel;"

Verzoekster geeft eerst een theoretische toelichting over de voormelde wetsbepalingen en werpt *in casu* op dat de bestreden beslissing ten onrechte oordeelt dat de graad van geweld in El Salvador niet ernstig genoeg is om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Zij benadrukt dat uit alle rapporten blijkt dat de veiligheidssituatie in El Salvador "zonder meer penibel" is en citeert hierbij uit informatie van The New Humanitarian, Foreign Policy, UNHCR en Human Rights Watch. Verzoekster voert aldus aan dat het past haar de vluchtelingenstatus toe te kennen en dat zij recht heeft op internationale bescherming.

Verzoekster stelt verder dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst, El Salvador, een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een onmenselijke of vernederende behandeling omwille van het COVID-19 virus, een gevaarlijke en dodelijke ziekte waarvoor geen vaccin of specifieke medische behandeling bestaat en waarbij de kans op overlijden groot is. Verzoekster citeert hierbij uit informatie van het WHO inzake de maatregelen die genomen moeten worden om de kans op infectie te verlagen en wijst erop dat het onmogelijk is om deze maatregelen na te leven in El Salvador.

Verzoekster citeert verder nog uit informatie van de FOD Buitenlandse Zaken van 1 mei 2020, waarbij reizen naar El Salvador worden afgeraden in het licht van de COVID-19 epidemie. Zij meent dat dit reisadvies geldt voor onderdanen van El Salvador, die evenveel risico lopen op besmetting, en stelt nog dat *“Terugkeer naar een land waar de epidemie zich met grote snelheid verspreid, en hele gemeenschappen uitroeit, waar dus het leven van alle burgers in gevaar is, is een onmenselijke en vernederende behandeling.”* Verzoekster voert bovendien aan dat dit reisadvies niet enkel geldt vanwege het verhoogde risico op besmetting, doch tevens omwille van de veiligheidssituatie, waarbij zij verwijst naar *“toegenomen sociale onrust, binnenlandse reisbeperkingen, gesloten grensovergangen, geannuleerde vluchten en mogelijk geen of een zeer beperkte toegang tot medische zorg.”* Zij wijst nog op de economische ontwrichting die de ziekte met zich meebrengt, de dreigende voedselcrisis en de problemen in de gezondheidszorg ten gevolge van het virus in de getroffen landen. Verzoekster besluit dan ook dat haar de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend op basis van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, gelet op het hoge, ernstige en actuele risico om besmet te raken met het COVID-19 virus, het gebrek aan medische behandeling en het hoge overlijdensrisico. Zij geeft een theoretische toelichting over de subsidiaire beschermingsstatus, waarbij zij argumenteert dat ernstige schade omwille van een dodelijke pandemie niet kan worden uitgesloten van het recht op subsidiaire bescherming.

Verzoekster geeft tenslotte nog een theoretische toelichting over het verbod op refolement bij een risico op schending van artikel 3 van het EVRM en wijst erop dat zij bij een terugkeer naar El Salvador dergelijk risico loopt omwille van de kans op besmetting met het COVID-19 virus. Zij acht het niet toekennen van internationale bescherming zolang de pandemie woedt in strijd met artikel 78 van het EU-Handvest en citeert nog uit informatie van UNHCR.

2.1.2. In een aanvullende nota van 7 januari 2021 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- de COI Focus *“El Salvador. Situation sécuritaire”* van Cedoca van 12 oktober 2020;
- de COI Focus *“El Salvador. Retour au pays des ressortissants”* van 17 december 2020.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoekster een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoekster slaagt er niet in de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift volhardt dat zij erkend dient te worden als vluchteling, doch de Raad merkt op zij verder niet de minste concrete poging onderneemt om de draagkrachtige en pertinente motieven in de bestreden beslissing, die ertoe leiden te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster aangehaalde vervolgingsfeiten, te weerleggen of ontkrachten. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft. De Raad is van oordeel dat de volgende motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoeksters relaas duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Gezien deze motivering niet dienstig wordt weerlegd, blijft zij onverminderd gehandhaafd:

“Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt uw profiel als vrouw die een problematiek van seksuele intimidatie inroept op zich niet volstaat om een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest voor vervolging door de mannen die u lastigvielen in uw regio en in het bijzonder door de leider van de plaatselijke bende die wilde dat u zijn vriendin zou worden (CGVS, p. 15). Er dient echter te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen in dit verband geen geloof gehecht kan worden gezien u verschillende tegenstrijdige en onwaarschijnlijke verklaringen aflegde over elementen die de kern van uw vluchtrelaas uitmaken.

Vooreerst moet benadrukt worden dat u bij de dienst Minteh van de DVZ helemaal niets vertelde over bovenstaande vrees. Gevraagd naar uw vluchtmotieven, vermeldde u daar namelijk enkel het algemeen geweld in El Salvador en het feit dat u hier wilt studeren (zie administratief dossier, fiche minteh). Dat u daar met geen woord repte over mannen die u lastigvielen in El Salvador of uw vrees voor de leider van de plaatselijke bende, doet de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover dan ook ernstig teniet. Indien dit namelijk de werkelijke reden voor uw vertrek uit uw land van herkomst was, kan verwacht worden dat u dit daar reeds vermeldde. Gezien u dit niet deed, rijzen ernstige vermoedens dat u niet omwille van bovenstaande vrees maar omwille van andere motieven uw land verliet, namelijk degene die u toen wel aanhaalde.

Ook bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de DVZ maakte u geen gewag van de lokale bendeleider die u als vriendin zou willen (vragenlijst CGVS, vraag 5), maar had u het enkel over bendeleden die – in het algemeen- meisjes zouden lastigvallen.

Ook bij het CGVS valt op dat u herhaaldelijk verwijst naar het feit dat u in El Salvador niet zou kunnen studeren omwille van de algemene veiligheidssituatie (CGVS, p. 9, 13, 22), waardoor dit vermoeden verder bevestigd wordt. Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u toen enkel een algemene samenvatting en geen details mocht geven (CGVS, p. 22). Dan nog, kan verwacht worden dat u op zijn minst vermelding maakt van deze problemen. U slaagt er dan ook niet in een afdoende verschoningsgrond te geven voor uw inconsistente verklaringen omtrent uw vluchtmotieven. Hierdoor wordt ernstig afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarnaast konden ook uw verklaringen bij het CGVS over deze vluchtmotieven niet overtuigen. Zo stelt u tijdens uw vrije relaas dat u aangesproken werd door bendeleden toen u uit de school kwam, over het feit dat hun leider u als zijn partner wilde inlijven in de bende (CGVS, p. 15). U stelde dat deze vraag u gesteld werd in november, tijdens de laatste dagen dat u naar school ging (CGVS, p. 19). Later verklaarde u dit echter anders, en stelde u dat u deze vraag u gesteld werd in december, rond het kerstfeest, toen u naar de kerk ging (CGVS, p. 25). Dat u toen naar de kerk ging, komt verder ook niet overeen met uw eerdere verklaringen, gezien u tijdens uw vrije relaas verklaarde dat u niet meer naar de kerk gegaan zou zijn na dat incident met uw buurman, dat u –uitdrukkelijk gevraagd om van in het begin te vertellen wat er allemaal gebeurde- voor deze vraag van de bendeleider plaatst (CGVS, p. 15). Later verklaart u dit nogmaals lichtjes anders, namelijk dat u toen naar huis ging van de kerk in plaats van dat u toen naar de kerk ging (CGVS, p. 27). Nog verklaarde u dat u na dit gesprek niet meer buiten gekomen zou zijn (CGVS, p. 27). Hiervoor verklaarde u echter dat u na dit gesprek nog aangesproken werd door de bendeleden, ter herinnering van het feit dat u een beslissing moest maken (CGVS, p. 20), wat dus impliceert dat u hierna wel nog buiten gekomen moet zijn. Dat u er niet in slaagt eensluidende verklaringen over deze feiten af te leggen, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover enkel verder aan.

Ook het feit dat de bendeleider, die u als zijn vriendin wilde, u hier pas in 2018 voor onder druk zette doet wenkbrauwen fronsen. U verklaarde namelijk dat u deze persoon al lang kende, gezien hij bij jullie in de buurt woonde (CGVS, p. 16-18). Hij zou u bovendien al beginnen lastig vallen zijn toen u veertien of vijftien jaar oud was en probeerde u toen reeds onder druk te zetten om zijn vriendin te worden (CGVS, p. 16-18). Zijn hoge positie binnen de bende zou hij reeds bereikt hebben voor hij naar de gevangenis ging, wat volgens uw verklaringen in 2015 zou geweest zijn (CGVS, p. 23). In dit opzicht is het dan ook weinig aannemelijk dat hij niet vroeger gebruik gemaakt zou hebben van deze positie om te krijgen wat hij al lang wilde. Hierop gewezen stelt u dat hij misschien eerst niet zoveel aandacht voor u had, en dat dit veranderde nadat u verder opgroeide (CGVS, p. 24). Uit uw verklaringen over uw verleden met deze persoon blijkt echter niet dat hij voordien geen aandacht voor u had, integendeel.

U kan hiermee deze onwaarschijnlijkheid dan ook niet uitklaren. Nogmaals wordt zo de geloofwaardigheid van uw verklaringen op de proef gesteld.

Nog is het niet aannemelijk dat indien de bendeleden u daadwerkelijk bedreigden, zij uw familieleden na uw vertrek niet benaderd zouden hebben. U zegt zelf namelijk dat iedereen het zou weten als iemand daar het land verlaat en dat het zo werkt in El Salvador dat wanneer ze iets niet kunnen krijgen, ze op zoek gaan naar iets anders, maar dit binnen de familie houden (CGVS, p. 9-10). Volgens uw verklaringen zou het feit dat ze ook uw broer wilden rekruteren hier een voorbeeld van zijn, en zouden ze hem benaderd hebben omdat ze u niet konden krijgen (CGVS, p. 9-10). Ten eerste is dit een blote bewering die u geenszins kan staven met concrete indicaties. Gevraagd waarom ze net uw broer wilden rekruteren, zegt u immers enkel dat de bendeleden focussen op jongens van ongeveer 15 jaar en ouder (CGVS, p. 9), zonder enig verband met uw beweerde problemen aan te halen of te verduidelijken.

Ten tweede is het niet aannemelijk dat indien de incidenten die uw broer daar meemaakte, het gevolg zouden zijn van uw vertrek, zij zo lang zouden wachten om hem hiervoor te benaderen. U verliet het land namelijk in januari 2019 (CGVS, p. 12) en uw broer werd pas twee of drie maanden voor het vertrek van uw ouders (in september 2019) door hen benaderd (CGVS, p. 8). Uw broer E.A. zou op het moment van uw persoonlijk onderhoud ook nog in El Salvador verblijven (CGVS, p.10-11). Hij zou daar sinds uw vertrek of het vertrek van uw andere gezinsleden nog geen problemen ondervonden hebben die te maken hebben met jullie vertrek (CGVS, p. 11). Dat zij hem nog steeds niet benaderd zouden hebben, is zeker in het licht van uw eigen logica over hoe zij werken (zie boven), een verdere indicatie van de ongeloofwaardigheid van uw aangehaalde vervolgingsfeiten. Ook uw grootouders zouden momenteel nog in de buurt van uw voormalige woonplaats in El Salvador verblijven, zonder daar ook maar enige problemen te hebben sinds uw vertrek (CGVS, p. 12). Bovenstaande elementen stellen de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent dan ook wederom op de proef.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over de problemen met de bendeleider die u als vriendin wilde, kan dit element niet meegenomen worden in de risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming.

Daarnaast haalt u een gebeurtenis aan waarbij uw buurman u probeerde te kussen, maar u uiteindelijk losraakte (CGVS, p. 15). Hoewel het CGVS ten zeerste begrijpt dat u erg onder de indruk moet geweest indien u het slachtoffer werd van een dergelijke gebeurtenis, betreft dit een alleenstaand feit dat zich in de gemeenrechtelijke sfeer bevindt. Bovendien kan u, zeker gezien uit bovenstaande motivering blijkt dat uw verklaringen niet geloofwaardig geacht worden, op geen enkele wijze aantonen dat u hierbij persoonlijk geïmponeerd werd en niet eerder bij toeval toen het slachtoffer werd, noch dat dergelijke zaken zich in de toekomst opnieuw zouden voordoen moest u zich in El Salvador bevinden. Dat veel jonge meisjes hiervan het slachtoffer worden (CGVS, p. 16), kan niet als afdoende gezien worden om een dergelijke vrees of reëel risico in uw hoofde aan te tonen. Zoals hierboven reeds gesteld, volstaat het aanhalen van een bepaald profiel hiervoor niet en moet een dergelijke vrees of risico in concreto aangetoond worden. Uit bovenstaande motivering blijkt dat u hiertoe in gebreke bleef. Daarom kan ook dit incident op zich niet als zwaarwichtig genoeg bevonden worden om in uw hoofde te kunnen leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

(...)

Uw paspoort en belastingsidentificatiekaart kunnen zich enkel uitspreken over uw identiteit, herkomst en reisweg. Deze elementen staan hier niet ter discussie. De nieuwsberichten die u voorlegt, spreken zich uit over de algemene veiligheidssituatie in uw land en regio. Hier moet echter benadrukt worden dat deze artikels gaan over feiten die anderen ten beurt vielen in uw regio, en dat zij geenszins kunnen aantonen dat u het risico loopt persoonlijk het slachtoffer te worden van deze situatie. Hoewel u bepaalde personen die hiervan het slachtoffer zou kennen, bv. de man die zijn zoon wilde verdedigen die u kende van zien en het bendelid die de peter was van uw moeder die gedood werd, toont u geenszins aan dat het feit dat zij toen gedood werden een verband heeft met een persoonlijke vrees of reëel risico in uw hoofde (CGVS, p. 13-14). Hierdoor kunnen ook deze artikels niet afdoende zijn om te leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in uw hoofde. Hierboven werd ook reeds aangegeven om welke redenen het feit dat andere studenten geïmponeerd werden hiervoor niet afdoende kan zijn. Over de opmerkingen die u neerlegde op de notities van uw persoonlijk onderhoud moet tot slot opgemerkt worden dat deze zich beperken tot elementen die niet werden opgenomen in bovenstaande argumentering, en zij dan ook niet in staat zijn een ander licht te werpen op de beoordeling van het CGVS."

De Raad wijst er nog op dat hij geen informatie heeft waaruit blijkt dat in hoofde van verzoeksters ouders een nood aan internationale bescherming aannemelijk wordt gemaakt. Ter terechtzitting deelde de commissaris-generaal mee dat zij hun persoonlijk onderhoud hebben gehad in november 2020 en een

beslissing binnenkort wordt verwacht. Aldus kan in de huidige stand van het onderzoek evenmin besloten worden dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt bij een terugkeer naar El Salvador omwille van de ingeroepen problemen van haar ouders.

Op basis van de beschikbare landeninformatie, kan verder niet worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

De Raad stelt in dit verband vooreerst vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster van deze vrees geen gewag heeft gemaakt in de loop van de administratieve procedure.

Verzoeksters verblijf in België voor de duur van haar asielpcedure resulteert als dusdanig niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zou zijn als persoon die in het buitenland heeft verbleven.

De Raad betwist verder niet dat verzoekster bij terugkeer te maken kan krijgen met beroving of afpersing maar dit betreft een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving of afpersing verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving of afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving of afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst, aangezien verzoeksters individuele omstandigheden en de algemene situatie in El Salvador niet concreet aannemelijk maken dat zij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat ze in het buitenland heeft verbleven en moet terugkeren naar haar land van herkomst.

In zoverre verzoekster nog een vrees voor COVID-19 heeft, volstaat het hier om op te merken dat zulke besmetting niet wordt veroorzaakt door een actor van vervolging of ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet (RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847 (c)). Het risico dat verzoekster aanhaalt, namelijk een onmenselijke of vernederende behandeling doordat zij in het geval van een terugkeer naar haar land wordt blootgesteld aan een virus waarvoor er geen gepaste behandeling bestaat, is dan ook vreemd aan de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals het Hof van Justitie reeds duidelijk oordeelde in de zaak *"M'bodj"* (HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj t. Belgische Staat*, C-542/13, §§ 35-36, 40). Nog daargelaten het hypothetische karakter van haar bewering dat zij in El Salvador zal worden blootgesteld aan een reëel risico op besmetting met het coronavirus, toont verzoekster, blote beweringen buiten beschouwingen gelaten, verder niet aan dat zij aldaar geen toegang zou hebben tot voldoende gezondheidszorg om vluchtelingrechtelijke redenen, laat staan dat zij een 'onmenselijke behandeling' in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet zou ondergaan. Verzoekster brengt immers geen argumenten of elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat haar – in de hypothese dat zij besmet zou raken met het virus – op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontczegd of opzettelijk worden geweigerd.

In zoverre verzoekster nog aanvoert dat de COVID-19-pandemie een invloed heeft op de veiligheids- en economische situatie in El Salvador, merkt de Raad vooreerst op dat dit een blote bewering betreft. Verzoekster brengt geen elementen bij waaruit blijkt dat zij omwille van de COVID-19-pandemie bij een terugkeer naar El Salvador zal worden vervolgd of gevisieerd, noch dat zij er op een intentionele en gerichte wijze met socio-economische of humanitaire moeilijkheden riskeert te worden geconfronteerd die een dermate niveau van hardheid bereiken dat zij zouden oplopen tot een mensonterende behandeling in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

In de mate dat verzoekster aanvoert dat de bestreden beslissing een schending zou uitmaken van het non-refoulementbeginsel en artikel 3 van het EVRM, merkt de Raad op dat onderhavige beslissing geen terugdrijvings- of verwijderingsmaatregel uitmaakt en dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a, of b), van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekster ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a), of b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekster is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar El Salvador een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP